

One of the main functions of role-playing games is educational, because a game determines the choice of language means, promotes the development of language skills and knowledge, allows to simulate students' communication in different speech situations. In this aspect role-playing games perform a motivational function. An educational function of role-playing games helps to provide discipline, mutual help, activity, independence, ability to defend one's point of view, to take the initiative, to find the best solution of a problem under certain conditions, etc. A game focuses students on planning of their own and their interlocutor's verbal behavior; it develops the ability to control one's own actions and to give an objective assessment to other people's deeds. The compensatory function shows how to solve the contradiction between the need for action and the inability of students to carry out the task. Pupils and students want to communicate and role-play gives them the opportunity to realize this aspiration. Such games are especially important for first-year students, who study at academies and universities with a great number of training funds: buildings, distant classrooms, computer labs etc.; during one day first-year students have an opportunity to meet all their groupmates and get acquainted. In the process of teaching both the Ukrainian language (within the course "Ukrainian language (for the professional direction)") and foreign languages business games are used to provide students' personal cognitive activity at high school. The prospects of implementing business and role-playing games into the educational and extracurricular process are an important factor for attracting students to independent acquisition of knowledge, skills and abilities, as well as developing their cognitive activity, and forming creative personality in students of higher technical educational institutions.

Keywords: interactive methods of teaching, business and role-playing games, role-play functions, business games organization, student-tutors.

Подано до редакції 27.08.2015

УДК: 368.136:370.12

Катерина Валеріївна Дроздова,
старший викладач кафедри теорії та методики фізичного
виховання, лікувальної фізичної культури та спортивної медицини,
Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського,
вул. Фонтанська дорога, 4, м. Одеса, Україна

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДО ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ НАВИЧОК І ВМІНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

У статті розглядається проблема формування ціннісного ставлення до здорового способу життя у майбутніх учителів фізичного виховання, формування в них свідомого ставлення до власного та професійного здоров'я, а також формування в молодших школярів здоров'язбережувальних навичок і вмінь, вироблення позитивного ставлення до здоров'я як до необхідної умови здійснення професійної діяльності, важливої професійної цінності.

Ключові слова: фізичне виховання, майбутні вчителі, молодші школярі, фізичне здоров'я, психічне здоров'я.

Постановка проблеми пов'язана з різким погіршенням здоров'я підростаючого покоління, що зумовлено соціальним, економічним, екологічним станом українського суспільства на сучасному етапі. З огляду на це, одним із найважливіших завдань вищої школи є підготовка майбутніх учителів, які здатні вирішувати питання збереження здоров'я як учнів, так і свого власного. Сучасний етап розвитку суспільства потребує консолідації свідомості навколо ідеї побудови гуманістично орієнтованої, демократичної держави. Особливого значення набуває модернізація освіти на принципах демократизації та гуманізації, створення умов для всебічного розвитку інтелектуальних і професійних якостей особистості й формування високого рівня її здоров'я.

В Україні одним із пріоритетних завдань у

системі освіти визначено виховання в особистості відповідального ставлення як до власного здоров'я, так і здоров'я людей, які оточують. Формування культури здоров'я, навичок здорового способу життя, ціннісного ставлення до власного здоров'я повинно започатковуватися з молодшого шкільного віку. Адже не таємниця, що сьогодні значна кількість дітей має відхилення у здоров'ї і незадовільну фізичну підготовку, що пов'язано з великим навчальним навантаженням молодших школярів, порушенням чергування праці та відпочинку, зменшенням рухової активності учнів.

Значну увагу проблемі збереження та зміцнення здоров'я підростаючого покоління приділяється у Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Постанові Кабінету

Міністрів України «Про затвердження Міжгалузевої комплексної програми "Здоров'я нації на 2002-2011 роки"», Національній програмі «Діти України», Концепції «Здоров'я через освіту» та ін.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що питання збереження й зміцнення здоров'я є постійною увагою науковців. Предметом досліджень яких виступили різноманітні аспекти: формування здорового способу життя, фізичної культури, культури здоров'я (Г. Апанасенко, В. Бобрицька, А. Богуш, М. Болотова, О. Бондаренко, І. Брехман, Є. Булич, Є. Вайнер, О. Ващенко, Г. Власюк, М. Гончаренко, В. Горашук, С. Горбунова, М. Гриньова, Н. Денисенко, О. Дубогай, В. Зайцев, О. Калюжна, Н. Кічук, С. Кириленко, Т. Книш, С. Коренева, Г. Кривошеєва, В. Нестеренко, І. Мурашов, П. Плахтій, І. Поташнюк, Н. П'ясецька, О. Савченко, С. Симоненко, В. Сокорев, Д. Солопчук, С. Страшко, С. Тищенко, О. Трещева, А. Турчак, О. Філіп'єва, Є. Чернишова, Т. Шаповалова, Б. Шиян, І. Яковлева та ін.); формування здорового способу життя молодших школярів (О. Біда, С. Кондратюк, О. Савченко, С. Свириденко та ін.); збереження та зміцнення здоров'я учнів у сім'ї (Т. Жаровцева, С. Корнієнко та ін.). Закономірно, що це відповідальне завдання покладається державою насамперед на вчителя: головна увага має бути зосереджена на підготовці нового покоління педагогів, підвищенні їхньої загальної культури, професійної кваліфікації та соціального статусу до рівня, що відповідає їхній ролі в суспільстві. З огляду на зазначене, перед вищою школою сьогодні постає важливе завдання щодо підготовки майбутнього вчителя фізичного виховання до сумлінної ґрунтовної оздоровчої і профілактичної роботи з учнями молодшого шкільного віку, який здатний не лише навчати й виховувати школярів, а й формувати в них культуру здоров'я, тобто ціннісне ставлення до власного здоров'я.

Виклад основного матеріалу. Формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь у молодших школярів у навчально-виховній діяльності здійснюється за умови впровадження у навчально-виховний процес початкової школи здоров'язбережувальної діяльності, що розуміється як складне, багатофункціональне соціальне явище і передбачає впровадження здоров'язбережувальних методик, шляхом застосування відповідних засобів та методів організації навчально-виховного процесу, які не зашкоджують здоров'ю дітей і спрямовані на формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь, що сприяють збереженню фізичного, психічного, соціального, морально-духовного здоров'я учасників навчально-виховного процесу під час навчальної, виховної, ігрової, спортивно-ігрової, фізкультурно-оздоровчої, дозвільної діяльності.

Підготовка студентів факультетів фізичного виховання до роботи з дітьми молодшого шкільного віку, формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь у молодших школярів у навчально-виховній діяльності є

спеціальним, цілеспрямованим, керованим і вимірюваним процесом, що зумовлює обґрунтування концептуальних ідей дослідження на різних рівнях: методологічному, теоретичному та практико-орієнтованому.

Значну увагу проблемі збереження та зміцнення здоров'я підрастаючого покоління приділено у Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Міжгалузевої комплексної програми "Здоров'я нації на 2002-2011 роки"», Національній програмі «Діти України», Концепції «Здоров'я через освіту» та ін. Так, у Законі України «Про загальну середню освіту» від 13 травня 1999 року (ст. 5) наголошується на тому, що завданням загальної середньої освіти є виховання свідомого ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших громадян як найвищої соціальної цінності, формування гігієнічних навичок і засад здорового способу життя, збереження та зміцнення фізичного і психічного здоров'я учнів (вихованців) [2].

У статті 32 Закону України «Про охорону здоров'я» зазначено, що «державна сприяє утвердженню здорового способу життя населення шляхом розповсюдження наукових знань з питань охорони здоров'я, організації медичного, екологічного і фізичного виховання, здійснення заходів, спрямованих на підвищення гігієнічної культури населення, створення необхідних умов, у тому числі медичного контролю, для занять фізкультурою, спортом і туризмом, розвиток мережі профілакторіїв, баз відпочинку та інших оздоровчих закладів, на боротьбу зі шкідливими для здоров'я людини звичками, встановлення системи соціально-економічного стимулювання осіб, які ведуть здоровий спосіб життя» [2].

Зазначимо, що визначення сутності поняття «здоров'я», проблеми його формування і збереження були предметом дослідження багатьох науковців (Г. Апанасенко, Т. Бойченко, О. Вакуленко, Д. Венедиктов, С. Горчак, Д. Изуткін, В. Казначеев, Ю. Кобяков, В. Колбанов, Ю. Лісіцин, Л. Суценок, Г. Царгородцев, М. Чуркіна та ін.). Так, здоров'я розуміється як рівень функціонування організму і психіки (Б. Братусь, К. Ясперс та ін.), особистісна зрілість (Г. Оллпорт); універсальна людська цінність (М. Амосов, Ш. Амонашвілі, І. Бех, І. Брехман, М. Віленський, А. Маслоу та ін.).

Всесвітньою організацією охорони здоров'я (1948 р.) подано таке визначення здоров'я: «Здоров'я – це стан повного фізичного, духовного та соціального благополуччя, а не тільки відсутність захворювань та дефектів». Цілком погоджуючись із цим визначенням, І. Брехман зауважує, що сьогодні здоров'я повинно розглядатися не як відсутність хвороби, а як збереження і підтримання здоров'я, яке досягається за рахунок потенційних можливостей людини [1].

На жаль, сьогодні вища школа не лише не

виконує завдання підготовки майбутніх учителів до здоров'язбережувальної навчально-виховної діяльності, а й проблема збереження здоров'я студентів стає все більш актуальною. У педагогів вищої школи відсутні чіткі орієнтири і реальні можливості для повномасштабної виховної роботи з метою збереження і зміцнення здоров'я студентів; відсутня універсальна сучасна педагогічна технологія оздоровлення студентів, що реально охоплювала б всі аспекти їхньої життєдіяльності і була спрямована на ефективне вирішення питання зміни способу життя й формування потреби в здоровому способі життя; відсутня можливість реального контролю й обліку стану здоров'я студентів; необхідно розробити теоретичні засади здоров'язбереження й ефективно використовувати їх в освітньому процесі вищого навчального закладу [3].

Підвищення рівня здоров'я залежить передусім від самої людини. Отже, завданням педагогів вищої школи є цілеспрямована, свідомою робота з майбутніми вчителями щодо розвитку їхніх життєвих ресурсів, намагання зробити здоровий спосіб життя сутнісною характеристикою їхньої життєдіяльності. Зауважимо, що дотримання здорового способу життя впливає не лише на формування, збереження і зміцнення здоров'я, а й сприяє інтелектуальному і духовному розвитку особистості, успішному навчанню та праці. Позитивно впливаючи на стан здоров'я особистості, на формування рис характеру (вольових, моральних тощо), здоровий спосіб життя допомагає долати навантаження (психічні, фізичні, емоційні), стресові ситуації, якими насичена діяльність учителя фізичного виховання, підвищує його працездатність.

З огляду на зазначене, майбутні вчителі фізичного виховання, основним завданням яких є навчання і виховання учнів, повинні мати відповідну підготовку в галузі формування й збереження здоров'я своїх вихованців. У молодших класах закладаються основи свідомого ставлення дітей до власного здоров'я, і оскільки провідною діяльністю молодших школярів є навчальна, то саме у цьому процесі повинна формуватися в них готовність до збереження і зміцнення свого здоров'я.

Отже, перед вищою педагогічною школою постає завдання не лише підготувати висококваліфікованих учителів фізичного виховання, а й спрямувати їх на вирішення проблем збереження і зміцнення здоров'я, формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь у молодших школярів.

Виховання у молодших школярів здоров'язбережувальних навичок і вмінь відіграє найважливішу роль в охороні їх здоров'я, сприяє формуванню правильної поведінки у побуті, в громадських місцях. У кінцевому рахунку, від знання виконання молодшими школярами необхідних гігієнічних правил і норм поведінки залежить не тільки їхнє здоров'я, але і здоров'я інших дітей і дорослих.

У процесі повсякденної роботи з молодшими

школярами необхідно прагнути до того, щоб виконання правил особистої гігієни стало для них природним, а гігієнічні навички з віком постійно вдосконалювалися. Спочатку дітей молодшого шкільного віку привчають до виконання елементарних правил: мити руки перед їжею, після користування туалетом, гри, прогулянки тощо. Необхідно прищеплювати звичку полоскати рот питною водою після прийому їжі, попередньо навчивши їх цьому. Діти повинні більш усвідомлено ставитися до виконання правил особистої гігієни; самостійно мити руки з милом, намилюючи їх до утворення піни і насухо витирати їх, користуватися індивідуальним рушником, гребінцем, стаканом для полоскання рота, стежити, щоб всі речі містилися в чистоті. Формування навичок особистої гігієни припускає і вміння дітей бути завжди охайними, помічати неполадки в своєму одязі, самостійно або за допомогою дорослих їх усувати. Гігієнічне виховання і навчання нерозривно пов'язане з вихованням культурної поведінки. З молодшого віку дітей привчають правильно сидіти за столом під час їжі, акуратно їсти, ретельно, безшумно пережовувати їжу, вміти користуватися столовими приладами. Молодшим школярам, які чергують по столовій, потрібно не тільки вміти правильно накрити стіл і ставити посуд, але і твердо засвоїти, що перед тим, як приступити до виконання своїх обов'язків, необхідно ретельно помити руки з милом, привести себе в порядок, зачесатися.

Таким чином, акцентування у вищому педагогічному навчальному закладі на здоров'ї, як найвищій цінності особистості і суспільства, сприятиме формуванню у студентів культури здоров'я, дотримання здорового способу життя, зміцнення фізичного, психічного, емоційного, соціального здоров'я. Це підтверджує і дослідження М. Фіцула, в якому наголошується, що в умовах сьогодення здоров'я і здоровий спосіб життя розглядаються як специфічні ціннісні утворення, які безпосередньо співвідносяться (корелюють) з показниками, що характеризують фізичне, соціальне та психічне благополуччя особистості, а також із вираженими тенденціями самореалізації. Зокрема вона зауважує, що здоров'я може виступати як одна з домінуючих людських цінностей, які визначають цілі, наміри та дії не лише окремих індивідів, а й соціальних груп, інститутів, суспільства в цілому [7].

Як бачимо, науковці по-різному трактують поняття «здоров'я», проте, всі вони зауважують, що це явище багатомірне, оскільки містить декілька компонентів. Цілком погоджуючись з ними в тому, що індивідуальне здоров'я людини складається із психічного, фізичного, морального, духовного, соціального, додамо, що у структурі індивідуального здоров'я майбутнього вчителя фізичного виховання, на нашу думку, необхідно виокремити й таку складову, як професійне здоров'я.

Переконані, що важливою складовою індивідуального здоров'я є **психічне здоров'я**, яке

насамперед виражається в астенічному й невротичному станах людини, депресії, вегето-судинній дистонії тощо. Саме такі патологічні стани характерні для професії вчителя. А це, у свою чергу, призводить до зниження рівня працездатності педагогів, погіршення стосунків з адміністрацією, колегами, дітьми та їхніми батьками, спричинює конфлікти в сім'ї.

До сфери психічного здоров'я належать індивідуальні особливості психічних процесів і властивостей людини, наприклад, збудженість, емоційність, чутливість. Психічне здоров'я індивіда складається з його потреб, інтересів, мотивів, стимулів, настанов, цілей, уявлень, почуттів тощо. Психічне здоров'я пов'язано з особливостями мислення, характеру, здібностей. Усі ці складові і чинники зумовлюють особливості індивідуальних реакцій на життєві ситуації, вірогідність стресів, афектів [6].

Спираючись на вищезазначене, доходимо висновку, що психічне здоров'я – це сукупність настанов, якостей і функціональних здібностей людини, що дозволяє їй адаптуватися до довкілля і є необхідним у професійній діяльності вчителя початкової школи. Психічне здоров'я утворюють позитивні емоції і почуття, воля, самосвідомість, самовиховання, мотивація поведінки, стреси, психотравми, резерви психологічних можливостей людини, запобігання шкідливим звичкам, формування здоров'язбережувальних навичок і вмінь.

Іншою важливою складовою індивідуального здоров'я особистості є **фізичне здоров'я**. Вважаємо, що без фізичного здоров'я неможливо здійснювати професійну діяльність, особливо педагогічну,

ЛІТЕРАТУРА

1. Брехман И. И. Валеология – наука о здоровье / И. И. Брехман – [2-е изд., доп., перераб]. – М.: ФиС, 1990. – 208 с.
2. Законодавчі акти України з питань освіти / Верховна Рада України. Комітет з питань науки і освіти: Офіц.вид. – К.: Парламентське вид-во, 2004. – 404 с.
3. Кондрашова Л. В. Методика подготовки будущего учителя к педагогическому взаимодействию с учениками / Л. В. Кондрашова. – М.: Прометей, 1990. – 150 с.
4. Кузьмина Н. В. Методы системного педагогического исследования / Н. В. Кузьмина. – Л.: ЛГУ, 1980. – 182 с.
5. Носко М. О. Вплив занять з фізичної культу-

REFERENCES

1. Brehman, I. I. (1990). *Valeologiya – nauka o zdorove [Valeology as a science about health]*. 2nd ed. rev. Moscow: FiS [in Russian].
2. Zakonodavchi akty Ukrainy z pytan osvity [Jurisprudential acts on educational issues]. (2004). *Verkhovna Rada Ukrainy. Komitet z pytan nauky i osvity: Ofits.vyd.* – *Verkhovna Rada of Ukraine. Committee on of science and*

оскільки навчально-виховний процес у загальноосвітній школі повинен бути спрямований на розвиток й удосконалення фізичних, рухових якостей особистості дітей молодшого шкільного віку. Особливо важливим цей вид діяльності є в початковій школі.

Фізичне здоров'я – це природний стан організму, обумовлений нормальним функціонуванням усіх його органів, систем. Фізичне здоров'я – це досконалість саморегуляції в організмі, гармонія фізіологічних процесів, максимальна адаптація; це стан росту й розвитку органів і систем організму, основу якого складають морфологічні та функціональні резерви, що забезпечують адаптаційні реакції.

Висновки. Отже, доходимо висновку, що одним із головних завдань підготовки у вищій школі майбутніх учителів фізичного виховання є формування у них позитивного ставлення до власного здоров'я і здоров'я молодших школярів як найвищої загальнолюдської цінності, спрямування на здобуття відповідних знань, умінь та навичок, а також формування їхньої готовності до організації навчально-виховного процесу з упровадженням інноваційних здоров'язбережувальних методик, що передбачають формування й розвиток у дітей здоров'язбережувальних навичок і вмінь, дотримання ними здорового способу життя. Подальші розвідки в цьому напрямі полягають у визначенні поняття «здоров'язбережувальні навички та вміння» і встановленні, які саме навички й уміння можливо цілеспрямовано формувати в молодшому шкільному віці.

ри на стан здоров'я та фізичну підготовленість студентської молоді / Носко М. О., Кривенко А. П. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: зб. наук. пр. під ред. Єрмакова С. С. – Харків: ХХП, 2000. – №22. – С. 14-18.

6. Трофанова М. Виховання молодших школярів у системі позанавчальної діяльності / М. Трофанова // Рідна школа. – 2000. – № 9. – С. 44-45.

7. Фіцула М. М. Педагогіка: [навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти] / М. М. Фіцула. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 548 с.

education issues. Kyiv: Parlamentske vyd-vo [in Ukrainian].

3. Kondrashova, L. V. (1990). *Metodika podgotovki buduschego uchitelya k pedagogicheskomu vzaimodeystviyu s uchenikami [Methods of preparing future teachers for pedagogical interaction with students]*. Moscow: Prometey [in Russian].

4. Kuzmina, N. V. (1980). *Metody sistemnogo pedagogicheskogo issledovaniya [Methods of system pedagogical research]*. Leningrad: LGU [in Russian].

5. Nosko, M. O., Kryvenko, A. P. (2000). Vplyv zaniat z fizychnoi kultury na stan zdorovia ta fizychnu pidhotovlenist studentskoi molodi [Influence of Physical Education lessons on students' physical state]. *Pedahohika, psykholohiia ta medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu: zb. nauk. pr. – Pedagogy, psychology, medical and biological problems of physical education and sports: collection of scientific works*, 22,

14-18. Yermakova, S. S. (Ed). – Kharkiv: XXIII [in Ukrainian].

6. Trofanova, M. (2000). Vykhovannia molodshykh shkoliariv u systemi pozanavchalnoi diialnosti [Teaching junior pupils in the system of extracurricular activities]. *Ridna shkola – Native school*, 9, 44-45 [in Ukrainian].

7. Fitsula, M. M. (2002). *Pedahohika: navchalnyi posibnyk dlia studentiv vyshchykh pedahohichnykh zakladiv osvity [Pedagogy: textbook for students of higher educational institutions]*. Kyiv: Vydavnychiy tsentr "Akademiia" [in Ukrainian].

Катерина Валерьевна Дроздова,

старший преподаватель кафедры теории и методики физического воспитания, лечебной физической культуры и спортивной медицины,

Южноукраинский национальный педагогический университет имени К. Д. Ушинского, ул. Фонтанская дорога, 4, г. Одесса, Украина

ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ К ФОРМИРОВАНИЮ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩИХ НАВЫКОВ И УМЕНИЙ У МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ

В статье рассматривается проблема формирования ценностного отношения к здоровому образу жизни у будущих учителей физического воспитания, сознательного отношения к собственному и профессиональному здоровью, а также проблема формирования у младших школьников здоровьесберегающих навыков и умений, выработки позитивного отношения к здоровью как к необходимому условию осуществления профессиональной деятельности, важной профессиональной ценности. Формирование здоровьесберегающих навыков и умений у младших школьников в учебно-воспитательной деятельности осуществляется при условии внедрения в учебно-воспитательный процесс начальной школы здоровьесберегающей деятельности, понимаемой как сложное, многофункциональное социальное явление, предусматривающее внедрение здоровьесберегающих методик путем применения соответствующих средств и методов организации учебно-воспитательного процесса, которые не вредят здоровью детей и направлены на формирование здоровьесберегающих навыков и умений, способствующих сохранению физического, психического, социального, морально-духовного здоровья участников учебно-воспитательного процесса во время учебной, воспитательной, игровой, спортивно-игровой, физкультурно-оздоровительной деятельности и досуга. Подготовка студентов факультетов физического воспитания к работе с детьми младшего школьного возраста, формирование здоровьесберегающих навыков и умений у младших школьников в учебно-воспитательной деятельности является специальным целенаправленным управляемым и измеряемым процессом.

Ключевые слова: физическое воспитание, будущие учителя, младшие школьники, физическое здоровье, психическое здоровье.

Kateryna Drozdova,

senior lecturer, Department of Theory and Methods

of Physical Education, Remedial Gymnastics and Sport Medicine,

South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky,

4, Fontanska Doroha Str., Odesa, Ukraine

TEACHING FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS HOW TO FORM HEALTH-SAVING SKILLS IN JUNIOR SCHOOL CHILDREN

The article deals with the issue of promoting respect for healthy lifestyle in future Physical Education teachers, conscious attitude towards their own health, as well as the issue of forming and developing health-saving skills in junior school children, forming positive serious attitude towards health as a guarantee of successful professional activity. Mental health is an extremely important component of human health. It can be expressed in asthenic feeling and neurotic states of a person, depression, vegetovascular dystonia, etc. Mental health includes individual peculiarities of mental processes, for example, anxiety, emotionality, sensibility. Another significant component of human health is physical health. It is considered as a natural state of an organism, conditioned by normal functioning of all its organs and systems. The formation and development of health-saving skills in junior school children are realized by means of implementing health-saving activities into the education process. These activities are considered as a complex multifunctional social phenomenon, which provides using appropriate methods and techniques of education process organization, providing saving physical, mental, social and moral health of education process participants in educational, gaming, sport, remedial activities and during leisure time. Preparing students of the Departments of Physical Education for work with

junior school children, forming and developing health-saving skills in junior pupils are specially organized purposeful guided processes, which should be carried out in methodological, theoretical and practical aspects.

Keywords: physical education, future teachers, junior school children, physical health, psychical health.

Подано до редакції 19.08.2015

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор І. Л. Ганчар
